Ч. 49. Четвер 9 (22) марта 1906 Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата
у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

З Ради державної.

Президент міністрів бар. Ґавч доказував в своїй бесїдї дальше, як виглядав би такий парлямент, котрий опирав би ся на орґанізациї всїляких станів. Прошу зважити — казав він — що би то було, як би адвокати, лікарі, нотарі, середні і низші урядники державні і комунальні, приватні урядники, середне і низше духовеньство, стан учительский і фінансовий хотїли мати відповідне число своїх репрезентантів в парляментї — де би тут законодавство могло покласти границю? Я поки що не виджу способу так їх всїх зорґанїзувати, щоби цїлий нарід міг мати свою репрезентацию в парляментї. Прийшло би ся тодї до якоїсь репрезентациї станів, в котрій проявили би ся інтереси званя, але не гадка державна. То значило би поставити конституцию на основі о много хитрійшій, як тота, що опирає ся на загальности і єдности вибору.

При сїй нагодї хотїв би я згадати ще про той закид, мов би то нова реформа виборча хотїла заперти приступ до парляменту консервативним елементам а впустити до него радикалів. Один погляд на парляменти з загальним правом виборчим заперечить тому рішучо, а на всякий случай предлога о подїлї округів виборчих постарала ся о то, щоби радикали не здушили консервативного елементу. Сказано також, що реформа виборча може у нас відбути ся лиш рівночасно з ревізиєю конституциї. Тота ревізия мала би обмежити компетенцию Ради державної в справах национальних, передати їх соймам і в той спосіб охоронити парлямент від борб национальних. А чи не можна би тодї обавляти ся, що национальна борба замість мати одно місце мала би їх богато (пос. Пакер: Сїмнайцять!), де порозуміне було би чей труднїйше як в сїй високій палатї.

Правительство а социял-демократи.

Дальше говорив бар. Ґавч про відносини правительства до социял-демократів, мов би то правительство предложило реформу виборчу лиш в інтересї социяльно-демократичної партиї. Бар. Ґавч сказав: Правительство не удержує ніякої звязи з социяльно-демократичною партиєю. Хто мене знає, той знає, що я стою зовсїм здалека від тої партиї і що мої погляди відділяє дуже широка пропасть від її поглядів.

Славяньскі мандати.

Опісля говорив президент міністрів о славяньских мандатах а нагадавши бесїду посла ґр. Дідушицкого сказав: Перший бесїдник Кола польского противний предлозї, бо она не приносить рівного права виборчого, дає першеньство Нїмцям а ненїмецким народам каже: „Ви послїднїйші, ви лиш півгорожани!“ Такий закид, мої панове, робить ся реформі виборчій, котра збільшила заступство славяньских народів в парляментї та й в Галичинї підвисшила число мандатів. Тим чей реформа виборча не скривдила ненїмецкі народи. Нову реформу виборчу треба було навязати до єствуючих відносин, треба було зважати на то, що стало ся історичним. Коли же мимо того збільшила число славяньских мандатів, то не можна її докоряти, що упокорила славяньскі народи. Коли бесїдник з Кола польского поставив питанє до правительства, чи реформа виборча може бути карою за то, що его партия встоювала ся завсїгди за конечностями державними, то я би єму від себе поставив також питанє а то: чи може держава за то не виявляла завсїгди в достаточній мірі свою прихильність для Галичини і чи розвій сего королївства в послїдних десятках лїт не есть найлїпшим доказом на то, що держава позістала невдячною для Галичини?

Роздїл міст і сїл.

Запитувано тут про відносини міст і сїл та про відношене рільничого населеня в про-

15)

На Кавказї.

Після дра Вірта, дра Райна і др.
зладив К. Вербенко.

(Дальше).

В заглубинї поза берегом Каспійского моря, може на якої півтретя версти (майже на півтретя кільометра) на вехід від Баку, лежить Чорний Городок, фабричне місто, котрого назва відповідає зовсїм его зверхному видови. Густий чорний дим висить тут вічно понад сірими домами і цїлим лїсом височезних бовдурів (фабричних коминів). Але в тих домах нїхто не мешкає; то рафінериї нафти, що стоять одні коло других і величезні резервоари з готовою нафтою, а всї тоті будинки тягнуть ся вздовж берега може на яких шість до сїм кільометрів далеко. Земля тут цїла чорна і маслиста, аж сьвітить ся від нафти. Місцями ще виднїють ся давні вертільні вежі, але нинї тут вже не добувають нафти; її спроваджують до рафінерий рурами з подальших сторін або довозять також зелїзницею. Нинї єсть тут около 250 лиш самих рафінерий, не вчисляючи в то великих резервоарів нафтових, маґазинів та всїляких инших будинків.

Ропу нафтову — чисту, рафіновану нафту називають в Росиї керосіною — добувають нинї головно в двох місцях: коло сїл Балахани і Сабунчі, яких 12 до 14 кільометрів на північ від Баку, і в Бібі-Ейбат, 5 кільометрів на захід від сего міста. Промисл нафтовий в Баку єсть по американьскім найбільший на сьвітї, а слабу конкуренцию в Европі може єму робити хиба лиш наш галицкий. А що початки того промислу сягають далеких часів і вяжуть ся навіть з культом релїґійним, то годить ся тут розповісти дещо з цікавої его історії.

Баку славне не лиш своєю нафтою, але й своїми вічними огнями т. є. ґазами, які добувають ся тут всюди із землї і дають ся легко запалити. Тоті вічні огнї були знані вже в дуже давних часах і они то по правдї стали ся причиною відкритя нафти та дали почин до теперішного промислу нафтового. Щоби же їх зрозуміти, треба насамперед знати, що всяка нафта, лїпше сказавши, ропа нафтова або т. з. олій земний, складає ся з мішанини творив, зложених з вугля і водня або т. зв. вуглеводнів. Одні з тих творив мають в собі більше вугля і суть длятого тяжші і густїйші, другі знов мають більше водня і суть лекші та рідші. Ті, що мають в собі найбільше вугля, бувають навіть, коли чисті, зовсїм тверді, як н. пр. нарафіна, а ті, що мають найбільше водня, творять легкий ґаз, званий метаном або земним ґазом. В тій мішанинї вуглеводнів розпускають ся одні в других і творять разом ропу нафтову, котра виглядає як би рідка чорнорудава мазь або як би густа ґноївка. З неї виробляють через рафіноване не лиш всїлякі роди чистої нафти, але також бензину і парафіну.

Всюди, де в земли єсть ропа нафтова, добуває ся з неї також і ґаз земний, але нігде в такій скількости і майже на кождім місци і від так давних часів, як в Баку і его окрестности. „Сьвяті огнї в Баку“ знані були, здає ся, вже в глубокій старинї, в тих часах, коли в Персиї около 1250 р. перед Хр. жив Заратустра або Зороастер, основатель тої віри, котра наказувала віддавати огневи і сьвітлу божу честь. Заратустра, кажуть, був родом з кавказких сторін, за его часів вже горіли тоті огнї і они дали єму причину до основаня своєї віри. Від тої пори горять тоті огнї аж до нинї і тому називають їх також вічними. Більше як від 2000 лїт заходили сюди ісповідники тої віри, звані Парзами, віддавати честь тим огням, для котрих побудовано тут навіть окрему сьвятиню, аж остаточно на приказ росийского правительства погасли тоті огнї, а в 1888 р. послїдний. Парз вийшов з Баку.

Але сама сьвятиня стоїть ще й нинї. Щоби дістати ся до неї, поїхали ми зелїзницею з Баку на північ попри Чорний город до Балаханів, місцевости, де суть найобильнїйші жерела нафти. На чорній земли видко всюди цїлі ріки і озера нафти а перед нами виднїє ся цїлий лїс закоптїлих вертільних веж балаханьских, що побудовані з дерева і виглядають мов піраміди. З рівнини піднимають ся скали білого вапняку, але й они так закопчені, що аж чорні. Прикрий вид представляють що хвиля ті перскі двиґарі, що тут двиґають на плечах величезні тягари; кажуть, що они не годні нести в руках хоч би які малі пакунки. В самих Балаханах видко великий рух і дуже ріжнородне житє. Богаті европейскі, татарскі і вірменьскі купцї добивають тут торгу і відїзджа

єкті правительства о реформі виборчій. Я вже сказав, що не було наміром правительства заперти приступ до парляменту елементам удержуючим державу; але можу ще й то відповісти, що правительство розділом міст і сіл, о скілько то лиш було можливе дало сим доказ того. Але що до числа мандатів, то прошу числа, які знаходять ся в предлозї правительства, уважати лиш за предложенє а я буду мати ще нагоду вказати на то, що правительство буде завсїгди готове піддирати компроміс на сїм поли.

Нїмцї а Славяни.

Говорячи про відносини Нїмцїв до Славян, сказав бар. Ґавч: Позаяк правительство прийшло до переконаня, що реформа виборча може бути заведена лиш на основі земельного розмеженя і утвореня национально одноцїлих округів виборчих, то природним наслїдком етноґрафічного розложеня многих сполучених доси округів було збільшенє славяньских округів виборчих в ріжних сторонах держави. Але в тім нема ще наміреного даваня першеньства однїй народности перед другою. Впрочім мушу й тут замітити, що розділ мандатів то ще не довершений факт та що ми готові радо увзглядити по можности оправдані бажаня Нїмцїв.

Национальне порозуминє.

Навязуючи до бесїди одного з послів о конечности порозуміня обох народів в Чехії, сказав др. Ґавч, що се найважнїйша річ для розвою Австриї. До тої цїли мусимо звернути всї наші сили, бо як би дало ся осягнути успіх, то було би се так великого значіня для цїлої Австриї, що перед тим мусїли би уступити всї иньші спорні справи, а межи ними також і справа більшого чи меншого числа мандатів. Майже не потреба й казати, що правительство буде старати ся всїма силами, щоби сю гадку здїйстнити.

Против реформи виборчої — казав барон Ґавч — видвигнено також і справу заграничної полїтики. Сказано, що парлямент, який вийде із загального права виборчого, буде мати менше симпатиї для теперішної полїтики союзів як дотеперішний. Мої панове, тота полїтика запустила так глубоке коріне в мировий союз народів та в спільні інтереси союзних нацций, що она не потребує побоювати ся ніяких змін в парляментарних відносинах. Тота полїтика позістала також ненарушена і в других краях, де переводили ся парляментарні зміни. Впрочім все зависить від більшости в парляментї, котра для нас ще загадкою. То лиш певна річ, що национально одноцїлої більшости в новій палатї не буде, лиш зложена з кількох ґруп. Але яка би й не була, то не маємо права припускати, що она буде противна полїтицї держави, опертій на договорах, та інтересам держави.

Дорога компромісу.

Мої панове! Коли вже в сїй високій палатї есть згода що до конечности реформи виборчої, коли вже не хочемо вертати до старого права виборчого, отже коли вже не розходить ся о якість лиш о скількість — то чей нема вже нїкого, хто би чув ся досить сильним взяти на себе одвічальність за розбитє сеї необхідної великої полїтичної реформи. Хто схотїв би відповідати за кризу, яка би мусїла з того настати? Придивіть ся, панове, положеню в Австриї, придивіть ся положеню поза Австриєю — одвічальність була би за велика. Та й правительство відчуває вагу хвилї. З тої причини буде правительство в інтересї побореня ще єствуючих трудностий держати партиям отвором дорогу до компромісу, котрий есть основою житя, в цїлім конституцийнім процесї, виступить в данім часї навіть само з предложенями, які будуть догідні до того, щоби утворити справедливу основу до взаїмного вирівнаня всїляких претенсий.

Президент мінїстрів закінчив свою бесїду тим, що сказав, що не предвиджує ослабленя Австриї від сеї реформи а противно привяже она до інтересів вітчини міліони людий, що доси були лиш знеохочені. Австрийский парлямент буде опирати ся на основах рівного права, і зможе ставити опір бурям будучности.

Вісти полїтичні.

Справи парляментарні. — З Угорщини. Поди в Росиї.

На вчерашнім засїданю палати послів зложив пос. Романчук іменем руского клюбу заяву в справі реформи виборчої, в котрій сказано, що Русини витають з вдоволенєм проєкт реформи виборчої, але видять в нїм лиш етапу до дїйстного загального, рівного, виключаючого всяку майоризацию права виборчого. Розділ мандатів повинен бути переведений не на основі земельних але народних округів виборчих. Що до Галичини то край сей покривджено а в нїм передовсїм Русинів. Доказом того поділ на округи виборчі і проєкт пропорціональної системи виборчої. Русини домагають ся длятого рішучо збільшеня числа мандатів з Галичини о 9 в тім припущеню, що тих 9 мандатів буде їм признаних. На Буковинї домагають ся Русини для себе пятого мандату.

З Будапешту доносять, що тамошна рада адмінїстрацийна під проводом Рудная усунула трох директорів міских шкіл, котрі підчас виборів посилали родичам через дїти завізваня, щоби голосували за опозицийними кандидатами.

Бар. Феєрварі приймав оногди депутацию купців, промисловців і селян з комітатів Боршод і Гевеш, котра прийшла була висказати правительству довірє працюючих кляс. Бар. Феєрварі виголосив до депутациї бесїду, в котрій сказав, що коаліция в найнесовістнїйший спосіб довела край до нужди. Конець буде такий, що нові вибори — розуміє ся аж по основній змінї публичних відносин і публичного настрою — заведуть нормальну діяльність законодавства. Він, президент мінїстрів, стоїть на своїм становищи против своєї волї, але в почутю обовязку і вірности для короля і вітчини з тим глубоким переконанєм, що межи королем а народом мусить бути заведена згода і гармонія.

Як доносять з Петербурга, більшість виборів делєґатів, значить ся людий, що мають вибирати виборцїв для вибору послів до Думи державної, вже закінчила ся. Вибрано по найбільшій части лиш людий без значіня і таких, що готові стояти зовсїм правительству на услугах. Вибрано лиш кількох лїбералів.

Поручника Шмідта і трох моряків: Частникова, Гладкова і Антоненка страчено дня

ють назад в своїх елєґантних повозах; чорні робітники, нужденні, примираючі з голоду дїти спішать до своїх лїпянок, що нераз таки валять ся над ними. Аж сум бере дивити ся на тих нуждениих людий побіч найбільших богачів, і як одні не мають на думцї нїчого більше, як лиш щоби зробити добрий інтерес, а другі щоби лиш удержати своє нужденне житє.

Звідси аж до сьвятинї в Сураханах ще пятнайцять мінут дороги в полуднево-західнім напрямі. Минаємо дуже велике висохле озеро нафтове, відтак стародавний жертвенник „Шувір“ та їдемо попри нужденні хати робітників. Вже таки добре змеркає ся, коли перед нами показує ся сьвятиня зі своєю високою вартівнею. На єї порозї не витає вже тепер сьвятий огонь. Треба було довго пукати, заким вийшов росийский сторож і повів нас через головну браму в баштї на подвірє в серединї сьвятинї. Високі мури сьвятинї замикають подвірє великим прямокутником а в них знаходять ся каплицї, в котрих горить сьвятий огонь; але каплицї так зроблені, що до них не заходить сьвітло дня. Кожда каплиця має свій окремий вхід від сторони подвіря а двері суть каблуковаті. Кілька каплиць прибудовані до сьвятинї так, що вистають на подвірє; їх криші суть плоскі і мають на серединї круглу баню. На чотирох рогах криші піднимають ся чотири комини, котрими виходила полумінь із жертвенників, положених в серединї аж високо понад кришу. По серединї каждої з тих каплиць есть велика, чотирогранна плита, на котрій горів огонь. На стїнах висять якісь прилади як триніжки і т. зв. пентаґрами, котрі мали відганяти злих духів. Більше нїчого там не видко.

На серединї подвіря есть одна однїсенька велика каплиця, що стоїть зовсїм окремо; она збудована в квадрат а в каждій із чотирох стїн суть великі каблуковаті двері, до котрих приступає ся по східцях з трома ступенями. Тут була давнїйше керниця, при котрій відбувало ся сьвяте змиванє. Та й ся каплиця має так само плоский дах з банею по серединї а в рогах чотири комини, від чотирох жертвенників положених в серединї.

Сторож не богато умів нам розповісти про послїдних Парзів: они мусїли довго боронити ся від магометан, котрі не давали їм спокою, але остаточно таки вже не могли видержати і вивандрували один за другим; лиш один був лишив ся і жив тут самотний ще богато лїт та піддержував огонь, аж наконець — „і він пішов туди“. Сторож показав при тім рукою на полудневий всхід. То було в 1888 роцї. „Хто знає — додав він — може він на смерть запив ся“. Відтак повів він нас до одного з великих коминів, який виставили на однїй із каплиць, до котрої позаду подвіря прибудовано велику фабрику, та сказав: „Тепер звели сюди всї огнї“. Мимо того пустив ся він сходами до входової башти та попросив нас, щоби й ми туди за ним пішли. Там порпав ся він довго в земли, аж заблисла мала синява полумінь, котра ставала щораз більша і більша і сунула ся в гору по баштї та наконець вкрила собою якісь старі написи на каміню і осьвітила цїлу сьвятиню.

Хто і коли побудовав сю сьвятиню, не знати; то лиш певна річ, що она вже з новійших часів. Давнїйшими часами було тут більше таких сьвятинь, бо з історії знає ся, що цїсар Гераклїй підчас свого походу против перского короля Хосроеса II. в 624 р. зимував з своїм войском коло Баку і тодї казав повалити сьвятинї Перзів та погасити сьвяті огнї. Коли може в десять лїт опісля Араби здобули Перзию, мусїли поклонники Ормузда і Арімана (найвисшого доброго бога і злого бога Парзів) втікати перед лютими ісповідниками магометаньскої віри і тодї одна часть поселила ся на Апшероньскім півострові, де культ сьвятих огнів дійшов небавком до великого розцьвіту, а друга втекла аж до Індиї, де ще й нинї, головно в Бомбаю живе около 80.000 Парзів.

(Дальше буде).

19 с. м. в ночи о 4 год. на острові Бересан коло Очакова. Екзекуцию виконало 60 моряків з канонірки „Терек“, але на всякий случай держано й піхоту на поготівли. Шмідт аж до послідної хвилї держав ся хоробро а в послїдних годинах писав листи до сестри і сина. Защитника свого просив, щоби сконстатував, що він не казав стріляти і не має на своїй совісти людского житя. Поручник Шмідт пішов сьміло жвавим кроком на місце траченя, не вявши анї шапки анї не позволивши собі завязати очий і рук. З моряками попращав ся голосно, сказавши до них: „Прощайте!“ Тодї на прочих засуджених закинено міхи, а моряки дали 3 сальви. Шмідт погиб аж по третій сальві. Всїх 4 застрілених вложено відтак до приготовлених домовин і поховано на місци.

Новинки.

Львів, дня 21-го марта 1906.

— Ц. к. краєва рада шкільна іменувала Ф. Вольмана заступником учителя в ґімназиї в Дрогобичи і перенесла заступника учителя Ант. Огневского з Дрогобича до ґімназиї в Ярославі.

— Впреосьв. Митрополит Андрей Шептицкий виїхав передвчера на реколекциї і поверне до Львова дня 25 с. м.

— Вибори до збаражскої ради повітової розписала Президия ц. к. Намісництва для сїльских громад на день 24 цьвітня, для громад міских на 25 цьвітня і для більшої посїлости на 28 цьвітня с. р.

— Склад галицкої краєвої комісиї для рентових осель, установленої законом з дня 17 лютого 1905 В. з. кр. ч. 40 о твореню рентових осель, єсть — як подає урядова Gazeta Lwowska — слїдуючий: Предсїдатель: П. Маршалок краєвий взглядно его заступник. Члени: а) вибрані краєвим Соймом: Др. Ів. Гупка, яко член і Тит Буйнowский, яко его заступник, і др. Мих. Король, яко член, а Йос. Опишкевич, яко его заступник; б) вибрані Видїлом краєвим: Алекс. Домбский, яко член і Франц Крамарчик, яко его заступник та др. Дямян Савчак, яко член і др. Петро Стебельский, яко его заступник; вкінци в) покликані п. Намістником: Клим. Торосевич, яко член і др. Ян Канти Стечковский, яко его заступник та Ант. Єгерман, ц. к. радник Двора, яко член і др. Ів. Вайгарт, ц. к. староста, яко его заступник.

— Руске паломництво до сьв. Землї в 1906 р. Під покровом Впреосьв. Митрополита Шептицкого і обох владик, перемиского і станиславівского, завязав ся комітет, котрий устроює в осени сего року руску паломничу поїздку до сьв. Землї. Президию того комітету становлять оо. крилошани: митрат Білецкий, Подолиньский, Бачиньский, Пюрко і Редкевич. Скарбником є о. М. Тупись, а секретарем і технїчним управителем о. Л. Сембратович. В паломництві може взяти участь 43 паломників в І. клясї, 107 в другій клясї і 350 в третій клясї. За І. клясу платить ся 450 К, за II. кл. 400 К, за III. кл. 300 К. Участники дістануть за ту квоту відповідний харч, услугу і опіку. Виїзд зі Львова наступить 4-го вересня, а поворот 26-го того місяця. Дорога до сьвятої Землї буде вести на Будапешт, Триест і Яффу. Близші подробиції паломництва подає проспект, по який можна зголосити ся до о. Льва І. Сембратовича, архікатедрального сотрудника у Львові, ул. Петра Скарги.

— Дрібні вісти. Директором львівского міского театру буде від вересня с. р. п. Людвик Геллер, б. звістний директор польского театру ще в будинку гр. Скарбка. — Дня 15 с. м. відбула ся на віденьскім университетї промоция п. Володимира Чапельского на доктора медицини — В Підгайцях номер тамошний староста Яков Соколовский. — В Богородчанах замкнено школи на два тиждні задля пошести шкарлятини і коклюшу. — Василь Ковальский, президент сенату в найвисшім судовім трибуналї у Відни, перейшов сими днями на пенсию вислуживши звиш 50 літ. При нагоді его спенсионованя надїлив его Цїсар командорским хрестом ордера Франц-Йосифа. — Степень дра медицини одержав на нїмецкім университетї в Празї п. Ром. Геровский. — Населенє цїлої англїйскої держави, після послїдного обчисленя, виносить 398,400.000 голов, однако з того припадає лише 41 мілїонів на властиву Анґлію з Ірляндиєю і Шкотиєю, решта на кольонії (Індиї, Канаду, Австралїю і ин.)

— На погорільцїв. Ратунковий комітет для нещасливих погорільцїв в Дрогомирчанах просить о ласкаві жертви для 125 бездомних осіб, котрі за одну годину стали з ґаздів найбільшими нуждарями. За комітет: сьвящ. Михайло Бровко, парох в Крехівцях, п. п. Станиславів.

— Повінь. З Жидачева доносять: В наслїдок таяня снїгу в горах Днїстер вилив, заливаючи прибережні поля і села.

— Мадярска жертвенність. З Будапешту доносять: В пятницю минувшого тиждня вечером графиня Батяні, сестра гр. Юлїя Андрашія, устроїла в палатї брата велике приняте для мадярских дам. На тім принятю графиня Дешевфі виголосила бесїду, в котрій заявила, що мадярскі дами повинні прийти в поміч урядникам мадярских комітатів, котрих позбавлено тепер хлїба за опір, ставлений розпорядженям теперішного правительства. По тих словах графиня зняла з шиї дорогоцїнний нашийник з перел і кинула его на тацу. За тим приміром пішли инші дами і кидали на тацу нашийники, перстенї, бранзолети і т. п., так, що до кількох мінут зібрано дорогоцїнностий на пів мілїона корон.

— На полїцийну інспекцию у Львові зголосив ся вчера перед полуднем 14-лїтний Стефан Біленький, родом з Відня, з просьбою, аби его відставлено до Відня, де его отець єсть магазинїром. Біленький від кількох днїв перебував у Львові без средств до житя.

— Убийство і самоубийчий замах. З Відня доносять: 28-лїтний помічник різничий в Чехії, Фішер, убив оногди в пяаім станї свою 22-лїтну любовницю Шмідтову, пхнувши єї різницким ножем в серце, а відтак сам себе тяжко покалїчив. Причиною злочину була, як здаєть ся, заздрість.

— З „Днїстра“. Надзираюча рада Товариства взаїмних обезпечень і взаїмного кредиту „Днїстер“ відбула дня 8 с. м. звичайне квартальне засїданє при участи 16 членів під проводом президента, старшого радника п. Гр. Кузьми і в присутности правительственного комісаря, радника двора п. Гута.

Дирекция предложила звіт Товариства обезпечень за XIII адм. рік (1905); в тім роцї видано 190.632 поліс на 185,522.611 К обезпеченої вартости і 1,827.998 К премії, о 22.127 поліс і о 255.126 К премії більше як в роцї 1904; всїх будинків обезпечених єсть 442.246 в 3788 громадах, — з того найбільше будинків селяньских; церков обезпечених 2.573, приходств 1.574. Реасекуровано 90,765.089 К обезпеченої вартости за 883.537 К премії, — остало на власний рахунок 94,757.522 К вартости і 944.460 К 86 с. премії. Пожарів було 902 в 662 громадах, котрі споводували 2065 шкід; виплачені відшкодованя з коштами лїквідацийними виносили 1,134.237 К. З того по потрученю реасекурациї остало на власний рахунок 541.198 К, між тим уділено в дорозі ласки 36 відшкодовань в квотї 13.331 К. Фонди Тов-а побільшили ся о 188.664 К на суму 1,372.538 К і виносять: фонд резервовий 740.322 К, резерва премії 415.563 К, резерва специяльна 4.552 К, фонд специяльний на звороти 18.215 К. Закуплені реальности разом з коштами будови нових домів коштували до кінця 1905 р. разом 447.104 К. — Видатки на заряд і провизия аґентів виносили в роцї 380.716 К, сторожам огневим уділено 6.019 К; надвижки позістало з кінцем року 99.796·90 К.

В Товаристві взаїмного кредиту „Днїстер“ за X рік адм. (1905), виносив оборот касовий 5,866.238 К, капітал оборотовий 2,429.451 К, всїх членів в Товаристві кредитовім є 3844, котрі декларували 4228 уділів в сумі 211.400 К, — з того вплатили 172.127 К; вкладок ощадности вложено в роцї 933.938 К, відобрано 644.684 К, — остав 1957 книжочок в сумі 2,072.928 К. Позичок уділено в тім роцї 958 на суму 1,011.460 К; єсть всїх позичок 3273 в сумі 2,042.615 К — з того 288) позичок в сумі 1,796.599 К інтабульованих на першім місци в спосіб пупілярним; довжники сплачують свої позички дуже правильно: залягало 198 довжників з ратами 14.006 К. (менше як 1% всїх позичок, в тім 5 рат з р. 1904, а всї прочі з р. 1905). Кошти адмінїстрациї були 36.457 К. Чистого зиску остало 17.644 К.

По вислуханю звіту комісиї ревізийної, котра 3 рази в роцї шконтрувала касу і маєток Тов-а і звіту з ревізиї доконаної в Тов-і кредитовім через краєвий Союз ревізийний, — приняла Надзираюча рада оба звіти Дирекциї, і ухвалила предложити загальним зборам отсї внески що до розділу надвижки: 1) з надвижки 99.796 К 90 с. в Тов. обезпечень призначити 19.959 К 40 с до фонду резервового, а решту 79.837 К 50 с на звороти для членів; 2) з зиску в Тов-і кредитовім „Днїстер“ призначити 3530 К до фонду резервового, 8262 К на дивиденди для членів (по 6 прц.), 4000 К ужити на публичні цїли, решту 1853 К перенести на рахунок слїдуючого року. Наконець полагодила Рада кілька справ адмінїстрацийних і ухвалила скликати загальні збори Тов-а на день 15 мая 1906.

† Померли: о. Іриней Яворский, послїдний директор василиянської ґімназиї в Бучачи, знаменитий педаґоґ і приятель молодежи, дня 15 с. м., на удар серця, в Градинї в Істриї, в 75-ім роцї житя.

Телеґрами.

Відень 21 марта. На нинїшнім засїданю палати послів промавляв в справі реформи виборчої пос. Бернрайтер.

Будапешт 21 марта. Вчера перед полуднем відбула ся рада кабінетова, по котрій президент кабінету бар. Феєрварі виїхав до Відня.

Москва 21 марта. (П. Аґ.). До банку Товариства взаїмного кредиту, положеного в осередку міста близько біржи, увійшло вчера під конець годин урядових 20 узброєних в револьвери людий а загрозивши урядникам, забрали з каси 850.000 рублів в золотї і паперах та щезли без слїду.

Москва 21 марта. Вчера втекло з вязницї підчас проходу трох політичних вязнів.

Льондон 21 марта. До „Daily Telegr.“ доносять з Токіо: Після наспівших вістий о землетрясеню на Формозї, число погибших підчас сеї катастрофи людий виносить кілька тисячів.

Штокгольм 21 марта. Трох арештованих тут студентів розпізнано яко членів ватаги, котра дня 26 лютого с. р. ограбила банк державний в Гельзінґфорсї.

Господарство, промисл і торговля.

— Цїна збіжа у Львові дня 21 марта: Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 8·10 до 8·25; жито 5·80 до 6·—; овес 6·70 до 6·90; ячмінь пашний 6·— до 6·30; ячмінь броварний 6·60 до 7·—; ріпак 13·— до 13·25; льнянка —·— до —·—; горох до вареня 8·50 до 10·—; вика 8·25 до 8·75; бобик 6·30 до 6·70; гречка —·— до —·—; кукурудза стара —·— до —·—; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 45·— до 60·—; конюшина біла 45·— до 55·—; конюшина шведска 70·— до 80·—; тимотка 22·— до 26·—.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).